

کنفرانس لندن:

همه کشورها در تلاش کسب امتیاز برای چاکران خویش اند

در گام نخست باید روشن بسازیم که از سرو صداها ، آماده گی ها و اشتهاارات چنین برمیآید که کنفرانس پیشرو که قرار است در اخیر این ماه در لندن پیرامون افغانستان برگزار شود ، از چند نشست پیشین که درین گستره براه انداخته شده بود ، تفاوت دارد .

در طول ماه جاری ترسایی، چه مقامات کشور های مداخله گر، منجمله کشورهای همسایه و چه مقامات دولت دست نگر افغانی، با لحن بسیار احساساتی و بر افروخته سخن میزنند . در گرد هم آیی های (کنفرانس) بن ، توکیو ، پاریس ، برلین و ... دو طرف ، یکی بمثابه روزی ده و حامی و دیگری بمثابه دست نگر و مورد حمایت ، بیشترین یکی بردوام موجودیت و کمکهای خود و دیگری هم بر دوام کار و همکاری در مبارزه ی ضد تروریسم ، تأکید میکردند ولی اینبار هر دو طرف ، بویژه

جانب افغانی ظاهراً" خود را بسیار جدی نشان میدهند .

ولی کارشناسان سیاستهای جهانی با چشم های تیزبینی که دارند ، میدانند که دولت افغانستان ((ادا در میآورد)) (البته با اجازه ی بادران) که گویا بمثابه یک دولت دارای حاکمیت ملی ، در تصامیم و کنش هایش دارای آزادی همه جانبه میباشد و بادران نیز چنان وانمود میکنند که با یک دولت کاملاً آزاد طرف هستند .

اما درین پهنه یگان پدیده ی نو جلوه نمایی میکند:

از آغاز تشکیل حکومت کرزی (۲۰۰۱) تا همین ماه های پسین نسبت مخالفت و فشار پاکستان نه تنها در برابر مخالفین سلاح بدست ، واکنش بران و خورد کننده براه انداخته نمیشد ، بلکه بر پاکستان که در کارهای داخلی افغانستان مداخله ی آشکار میکرد و میکند و در راه تشکیل اردو و پولیس افغانی با این گمان واهی که این نیرو ها در درازمدت در راه آزادی سرزمینهای غصب شده (پشتونستان و بلوچستان) استعمال خواهند شد ، مخالفت میورزید ، فشار لازم وارد نمیشد .

ولی نخستین پدیده ی نو درین پهنه ، اعلام تشکیل اردوی ۱۷۲ هزار ی و پولیس ۱۲۰ هزار ی تا سال ۲۰۱۱ ترسایی میباشد که تاحال بصورت روشن صدای مخالفت پاکستان بلند نشده است . **همچنان تنها پس از کشته شدن هفت کارمند بالا رتبه ی**

((سی . آی . آی .)) و زخمی شدن هشت تن آنان و بخاطر انتقام آنها،

هوآپیماهای بدون سر نشین ضربات محدودی بر تروریستان وارد نمود که

افغان شانرا بلند نمود. ولی ((آی ، اس . آی .)) با براه انداختن حملات و به

آتش کشیدن فروشگاه بزرگ افغان انتقام آنرا از شهریان کابل گرفت.

پدیده ی دوم همانا درخواست حسابدهی از دولتهای ولینعمت و حامی میباشد که برویت گفتار مقامات دولت دست نگر ، هشتاد در صد کمکها از جانب خود کمک کنندگان و تنها بیست درصد آن از جانب دولت افغانستان به مصرف رسیده است که به گمان من این درخواست در سطح شعار باقی خواهد ماند .

در روشنی گفته های جانب افغانی ، مهمترین بخش در آجندای کنفرانس لندن مذاکرات صلح با طلبان است که دادن پول و ایجاد زمینه های کار به کسانیکه از جنگ دست بکشند پیش کش خواهد شد . با اعلام این سیاست همسایه ها و در قدم اول ایران واکنش نشان داده و قبول پیشنهادات و شرایط خود را شرط اصلی اشتراک خویش درین کنفرانس وانمود ساخت . پیش از آنکه به کاوش بیشتر پردازم ، باید گفته شود که در رویداد های

افغانستان کشورهای اشغالگر ، همسایه ها ، چاکران ، چاکران چاکران و چاکران چاکران چاکران شان ، هر کدام در جستجوی منافع خود هستند . ایالات متحده ، بریتانیا و دیگر کشورهای اتحادیه ی نظامی آتلانتیک شمالی به مثابه اشغالگران ،

همچنان روسیه ، در سطح کشور ها ، تنظیمها ، احزاب و اشخاص چاکرانی دارد که این چاکران ، به نوبه ی خود چاکرانی دارند و پاکستان بمثابه چاکر تاریخی و وفادار ((انگریز و یانکی)) مجری سیاست های آندو بوده و همیشه به با دار وفادار بود

(ولی درین پسان ها نسبت ریا و فریب و دروغ و

دورویی هایش بادران بالایش بد گمان شده اند) . از همینرو ((دیوید ملین)) وزیر خارجه ی بریتانیا بر اصل مذاکره با طالبان (چاکر چاکر) و شریک ساختن آنها در قدرت تاکید مینماید ، که در مطابقت با سیاست چاکر یعنی پاکستان میباشد . این امر ایران را از سببی دست پاچه ساخته که امتیازات چاکرانش (خلیلی ، محقق و دیگر وحدتی ها) پامال نگردد .

پیشنهاد ((ملین)) مبنی بر دادن اختیارات بیشتر به والیان ولایات نه تنها که بیخبرانه و ساده لوحانه است که مضر و خطرناک نیز میباشد. چه باهمین صلاحیت های محدود ، برخی از آنها چون معلم عطای ولایت بلخ ، اعلان خود مختاری و مصاف دادن با مرکز را نموده است . به همین سلسله دوستم بمثابه چاکر چاکر (ازبکستان و ترکیه) که آنها به نوبه ی خود چاکران ایالات متحده و روسیه اند ، سیاف و شرکا بمثابه چاکران چاکر (عربستان سعودی) ، شورای نظار ، جمعیت اسلامی و جبهه ی متحد بمثابه چاکران چندین با داره (پاکستان ، ایالات متحده ، روسیه ، هند و عربستان)

گلبدین با حزب اسلامی اش بمثابه چاکری ، چاکر چاکر (گلبدین چاکر طالبان ، طالبان چاکر آی. اس. آی. و آی. اس. آی. چاکر سی. آی. آی.)

همه و همه برای حفظ و گسترش منافع شان در تلاش هستند .

یک اصل بسیار مهم نباید ناگفته بماند که دادن امتیاز به طالبان، دادن امتیاز به پاکستان است ، نه به ملت پشتون . زیرا طالبان که از طرف آی. اس. آی. بمنظور حراست از منافع پاکستان ، ایجاد شد باگروگان گرفتن ملت پشتون و انجام دادن کنش های تروریستی نه تنها که اسباب کشته شدن آن مردم را فراهم میکنند ، بلکه اسباب ویرانی و

عدم انکشاف اقتصادی و اجتماعی شانرا نیز سبب میشوند . صاحبانظران را عقیده بر آنست که چون پاکستان بیشترین خود را از شمال خاوری در خطر میبیند هر روز بیشتر از پیشتر اسباب بربادی مردمان هم سرحد با خود را فراهم میسازد که ایجاد و کمک به پدیده ی شوم طالبان جزو همان سیاست میباشد.

در فرجام باید گفته شود که هم بادران و هم چاکران برای گرد هم آیی لندن بسیار آماده گی گرفته اند ، که چندین نشست مقدماتی (واشنگتن ، دوی و انقره) و ترتیب اجندهای بلند و پهن همه و همه شاهد آن میباشد . ولی اینقدر باید اضافه شود که طالبان و القاعده به پول های ناچیز دولت دست نگر هیچ احتیاج ندارند زیرا پول های حاصله از محصولات و صادرات تریاک و مشتقات آن و سرمایه ی هنگفت بن لادن و شرکا را که میتواند بودجه ی دولت افغانستان را نیز تمویل نماید ، در اختیار دارند .

در پایان به دولت افغانستان و حامیانش باید روشن ساخته شود : همین حالا در کوچه و پس کوچه های کابل ، دیگر شهرها ، دهات و قصبات ویران شده ی این کشور ، به هزار ها و دهها هزار پیر و جوان بیکار و علیل و نیمه گرسنه پرسه میزنند که به جاهای کار و کمک های فوری نیاز دارند که اگر به حال آنها رسیده گی نشود در آینده ی نه چندان دور اسباب بحران های دیگری را که کمتر از رویداد های موجود نخواهد بود ، به میان میآورد .